

HET KEITJE

21 januari 2024

ontmoeten

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

[facebook: St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Zondag 21 januari is het weer tijd voor de jaarlijkse oecumenische viering bij gelegenheid van de Week van gebed voor eenheid van de christenen. Deze wordt weer gehouden in de Petruskerk m.m.v. het koor Ars Musica uit Purmerend/Waterland.

Het thema is: 'Heb God lief... en je naaste als jezelf'.

U zult dan wel kunnen vermoeden over welk bijbels verhaal het gaat, maar we blikken ook naar de gastvrijheid van Abraham.

Er is ook kinderwoorddienst.

Van harte welkom

Er is een golf van overlijdens in onze parochie.

Dinsdag 16 januari is Theo Kamp overleden op 4 dagen na zou hij 84 jaar geworden zijn.

Zijn uitvaart is dinsdag 23 januari om 10.30 uur waarna zijn lichaam wordt begraven bij zijn in het voorjaar van 2022 overleden Ankie op de begraafplaats aan de Noordsterweg.

Theo was een zeer betrokken en actieve parochiaan van de Onze Lieve Vrouwe parochie.

Vele taken heeft hij verricht, zo was hij de deskundige huisdrukker.

Woensdag 17 januari is volkomen onverwacht Koos Vessies – Kramer overleden op de leeftijd van 81 jaar.

Zijn woonde met haar man Ben op Busch en Dam Uitgeest.

Dinsdag om 19.30 uur is de avondwake en woensdag om 11.30 uur is de uitvaartdienst waarna haar lichaam zal worden begraven op Duinrust in Beverwijk.

Woensdag 24 januari koffie drinken in de Leliekerk en de kerk aan het Noordeinde.
om 10 uur

Donderdag 25 januari is er een voorbereidingsbijeenkomst voor de activiteiten van de Vastenactie.

Van harte welkom wanneer u mee wilt helpen met een activiteit.

Om 20 uur in de ontmoetingsruimte.

Dinsdag 9 januari is *Tiny Verkooijen – Kroon* overleden op haar leeftijd van 93 jaren.

Zij werd geboren als 5^e en laatste kind in het gezin Kroon in Wormer.

Veertien dagen na haar geboorte overleed haar vader.

De crisisjaren waren begonnen en de oorlog volgde. Het was een moeilijke tijd.

Tiny leerde voor coupeuse en heeft door het kleding maken veel geld bespaard / verdiend.

Ze leerde Theo Verkooijen kennen, ook toen was er woningnood, want pas in 1958 konden zij trouwen en woonden al die jaren in de Witte Duifstraat.

Drie zonen werden er over een lange reeks van jaren geboren.

Tiny was thuis aan het werk, maar ook buiten de deur bij veel sociale activiteiten op school, in de kerk en samenleving, zoals koffie schenken bij ouderen.

Betrokkenheid bij godsdienst en kerk hoorde bij haar leven.

Ze werd een trouw en betrokken lid van het Thematisch Koor, in de tekstgroep en bij kerkwerken.

Ze hielden van wandelen en fietsen en genoten van de natuur.

Een boom in herfsttooi en een prachtige 'Kroon' stond heel symbolisch op de rouwcirculaire.

Op zondagmiddagen waren de duinen en het strand bij Bakkum en Egmond het doel.

In 1991 overleed heel plotseling en tragisch haar man.

Ze moest alleen verder en ze bleek een sterke vrouw te zijn, die weloverwogen in het leven stond.

Ze werd in die periode ook oma en zelfs overgrootmoeder.

Moeilijk was het om in het leven te ervaren dat ze ouder en afhankelijker werd.

Over een rollator zei ze: 'je denkt toch niet dat ik daarmee ga lopen.'

Door het waziger worden van haar geest werd ze opgenomen in een zorgcentrum in Purmerend.

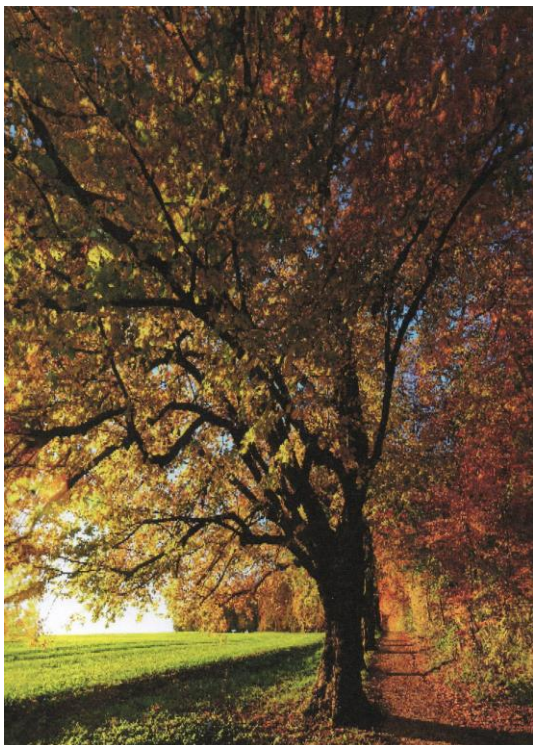
In november overleed haar jongste zoon Alexander, weer een grote slag in haar leven.

Bij zijn uitvaart zong zij vol overtuigen het lied van de Steppe mee: over de woestijn die zal gaan bloeien, over de vreemdelingen

en vluchtelingen die thuis mogen komen en over de dode die zal opstaan en leven.

Met dat geloof is zij uitgeleide gedaan, waarna haar lichaam is gecremeerd.

Matthé Bruijns

De vader, de zoon en de ezel.
Een verhaal van Aesopus.

Een vader was met zijn zoon en hun ezel op weg naar de markt.
Vader en zoon liepen naast de ezel en passeerden een boer die op zijn land aan het werk was.

“Wat zijn jullie dom bezig; heb je een ezel en ga je allebei ernaast lopen”.

De vader zette zijn zoon op de ezel en ging er zelf naast lopen.

“Moet je dat zien” zeiden een stel mannen die verderop aan het werk waren

“Laat die jongen zijn vader lopen en zit zelf lekker lui op de ezel”.

Is eigenlijk ook zo, dacht de vader en zei tegen zijn zoon dat ze echt moesten wisselen

En zo gingen ze verder: vader op de ezel en de jongen ernaast.

Het commentaar van twee moeders die een stuk verder met wat kinderen langs de weg stonden kun je bijna raden:

“Laat die man zo’n jongen maar lopen en zit zelf lekker lui op de ezel”.

De vader werd vreselijk onzeker van al dat commentaar.

Dan samen maar op de ezel verder rijden, dacht hij.

“Moet je dat eens zien! Met zijn tweeën op zo’n klein ezeltje. Wat zijn dat een dierenbeulen”

De ezel strompelde ook echt onder die zware last van twee personen op zijn rug.

“Laten we dan samen maar een stuk die ezel dragen, want die is inderdaad wel heel erg moe geworden”.

Ze vonden een lange tak, bonden de ezel met zijn voorpoten en achterpoten daar aan vast en droegen allebei een uiteinde van de tak.

Maar vlak bij de markt, waar ze over een brug moesten waar het al heel druk was met mensen, schopte de ezel zijn achterpoten los.

Hij probeerde weg te lopen, maar viel in het water met zijn voorpoten nog vastgebonden

en verdronk voor de ogen van de vader en de zoon en al die mensen op de brug.

Het commentaar dat ze toen kregen....

Een oude wijze man had hun al die tijd gevolgd en ging even met de vader en zijn zoon naar een rustig plekje.

“Hier moeten jullie echt van leren.

Want als je het iedereen naar de zin wil maken, dan wordt je diep ongelukkig en dan maak je het uiteindelijk niemand naar de zin”